

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVOYU DEL
CENTRE CATALANISTA.

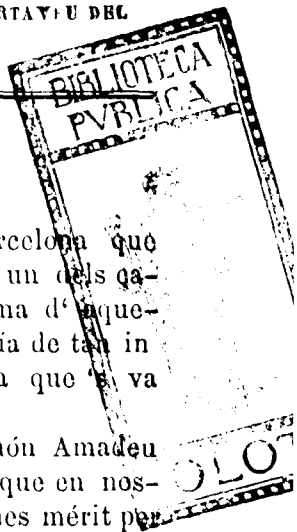
CONVINDRÍA.

No fa gayres dias llegíam en un periòdich de Barcelona que proposava se donés lo nom del escultor Amadeu á un dels carrers que han d' obrirse en virtut del projecte de reforma d' aquella ciutat y demanava ensemps que algú fes la biografia de tan insigne artista pera fer revivre una reputació merescuda que s' va perdent en l' olvit.

Te moltíssima rahó, lo periòdich barceloní; en Ramón Amadeu ocupa per sas obras un lloch distingit entre 'ls homes que en nostra terra han conreuhat 'l' art de l' escultura y te mes mérit per haverli tocat viure en una época desgraciada en que l' artista lligat de mans y, pitjor encara, oprímit en son enteniment per preocupacions que li predicavan sos mestres, sols podia, després de llarchs anys de un estudi mal dirigit, arribar á produhir obras d' un mérit ben disputable fins sentintse afavorit per la naturalesa ab un talent privilegiat.

Convé que las personas que pugan trevallen sens perdre temps en fer la biografia d' aquest home singular no sols per lo molt que treballá sino per lo molt be que ho feya, convé ocupársen antes que s' acabe la generació que 'l va conèixer y que l' apreciava encara que potser no tant com mereixia.

Francaement al llegir en lo esmentat periòdich barceloní la proposta de que s' posés lo nom den Amadeu á un dels nous carrers de Barcelona sentírem una interior satisfacció perquè 'ns feu l' efecte de que s' tractava d' honrar á un olotí il·lustre, puig encara que 'l famós escultor no ho sia, la veritat es que en sas obras está vivent encara á Olot potser mes que en cap altra banda de nostra terra, perquè casi s' pot dir que aquí no hi ha un temple en

que l' Amadeu no hi haje deixat una de sas estátuas además de que moltes casas particulars guardan ab carinyo nombrosas obras sevas. Desde petits havem sentit pronunciar aquest nom ab respecte y tots los olotins estén ab ell tant familiarisats que al contemplar una figura esculturada que 'ns sembla bona, al voler indagar lo nom de son autor lo primer que se 'ns ocorre es preguntar si fou feta de 'n Amadeu perquè pera nosaltres tot lo catálech de bons escultors cataláns se redueix al nom den Ramón Amadeu perquè es lo únich que coneixem per sas obras.

Ab la mateixa franquesa havem de confessar també que 'ns dol en l' ánima que en nostres días la biografia den Amadeu estiga per ferse.

Aquí hi ha personas que guardan en sa memoria una porció de fets y anécdotas de la vida d' aquest catalá il·lustre que servirían admirablement pera donar ideya de son caràcter com á home y 's conservan un nombre tal d' esculturas sevas capás per si sol de donar ideya de ell com á artista. Desde la mes insignificant figura de pesebre hasta la estatua de grandor natural, desde l' esbós gruller hasta la figura mes detallada, y desde la figureta mes caprítxosa fins al escrupulós retrato tot hi es. Aquí pot estudiarse n' Amadeu en totas sas qualitats y en tots sos defectes, gracias al amor ab que han estat guardadas totas ellas y al verdader dalé ab que han estat buscadas y recullidas totas aquellas que ó per venir á menos las familias que las tenían ó per altres causas anavan á riscos de perdres.

Y ja que ve á tom y sens ánimo d' ofendre sa modestia, devem dir en honor de D. Joseph Gelabert que, ab una constancia incansable y ab dispendis considerables, ha lograt ferse, poch á poch y á copia d' anys, ab una notabilíssima colecció d' obras den Amadeu que no hi ha mes que veure y que completa per dirho axis lo material d' estudi den Amadeu que en iglesias y casas particulars de nostra vila están escampats.

Per lo tó y las ideyas que acabem de exposar, pot compendres quant de cor fem nostra la proposició de nostre company de Barcelona de que 's perpetúe almenos lo nom d' aqueix artista catalá que honra nostra patria, y lo desitj que com ell sentim de que se apuntin las noticias conegudas de sa vida porque no 's perdi prompte en la terra del vius la memoria d' un patrici digne de passar á la posteritat

Varietats.

Lo blat de Sant Joseph.

Com vaig tenir l' any pròxim passat, y en igual diada, la bella satisfacció de contarvos, estimats lectors de L' Olotí, una hermosa tradició referent al gran S. Joseph, á qual patrocini, segons profètica expressió d' un Papa d' immortal memoria, deurá altra volta lo mon corromput la seva salvació; vinch també gustosament avuy á referirvos en un altra no menos hermosa, y en la qual desempeña també són paper lo mateix sant Patriarca.

Pochs días feya que aquest gloriós Sant havia tingut la ditxa d' acompanyar á la immaculada Reina dels Cels, sa incomparable Esposa, pera cumplir en Jerusalem la lley humiliant de la purificació; y 's trobava encara á Beth'em la Sagrada Família.

Era cap á la mitja nit; y Joseph, en quals oídos ressonavan de continuo las profèticas y aterradoras paraulas del sant vell Simeó, de cap manera podia agafar lo desitjat són que debía reparar son ánimo dolorosament conturbat.

Y es que temia per altre concepte las iras del usurpador, despòtich y crudel Herodes, afins al qual havia arribat ja la extraordinaria y, per ell subversiva, nova d' haver estat al temple de Jerusalem lo suspirat Messías, verdader y legitim rey de la Judea.

Per aytal motiu, després de haverse regirat mil vegadas Joseph en son llit, determiná per últim allunyarse de Bethlem, tornantsen á sa tranquila y envejable caseta de Nazareth. Feta aquesta resolució, un son lo mes benigne tancá apaciblement sos ulls.

No feya pas mòlt que 'l Sant dormia quant un Angel del Senyor baixat del Cel li diu en somni: *Alsat, Joseph; agafa al Noy y á sa Mare, y fuig á Egipte; y estigat allá fins que jo t' avise. Puig Herodes busca al Noy pera matarlo.*

Ab tant esglayador somni se desperta 'l sant Patriarca y coneguent que alló era sens cap dupte un avis del Cel; salta al moment del llit, se vesteix depressa y corre á comunicar á sa castíssima Esposa la celestial orde rebuda.

Ou Maria sobressaltada, però ab la més heroica resignació, la

tremenda nova; extén una tendra, compassiva y angustiosa mirada sobre l' Infant diví, que á sòn costat dolsament dormia; busca tot seguit la sua robeta més necessaria; y, abrassant á Jesús ab aquell puríssim é inefable amor que sols podia náixer del cor immacu lat de la qu' era Mare de tot un Dèu; segueix al instant á son Espós digníssim, pera dirigirse dolsament conformada al llunyá desterro.

Pujada María á cavall d' una burriqueta, torna á péndrer en sos virginals brassos á son, encara adormit, Fillet santíssim; y, després d' haver estampat en son front diví un bès d' amor que fa estremir als Cels d' alegría, pósas' en camí la Trinitat *terrestre*, però sens cap mena de queixa, perque tots tres son Sants; sens recansa alguna, perqué ab ells vá 'l qu' es l' únich Bè; y plens de aquella tranquila y dolsa confiança, que solsament pot ser inspiada per l' amor celestial que als seus cors alenta.

r Però, en mitj d' una nit freda com d' ivern, tota negra y borrascosa ¿quins camíns debían empéndrer los Sants Fugitius pera ab seguretat lliurarse de cáurer en mans dels barbres soldats, que sens cap dubte enviaría contra d' ells lo sanguinari Herodes?

¡Tremenda perplexitat era aquesta pels dos Esposos, y que horriblement augmentava las angunias de sa crítica situació!

Mogut, no obstant, per secreta inspiració del Noy-Dèu, á qual amorosa providencia s' havia completament abandonat Joseph, torna aquest á Jerusalem, y desde aquesta ciutat, á fi de no pérdrer temps y poder surtir d' aquest modo ab major brevetat dels dominis de Herodes; se dirigeix cap á algún poble extranger y fronterís á la Judea.

Camina Joseph sens reposar ni péndrer res tot lo que de la nit restava; y quant al eixir lo sol, veu que ja ha deixat enderrera algunas montanyas circumvehinas de Jerusalem, lo mateix que á la ciutat de Etám, y que ja l' astre rey ab riquíssim esplendor il·lumina alashoras de plé á plé á la enlayrada Beraca; atura la borriqueta, pren ab inefable goig y sant respecte al infant Jesus y ajuda á baixar á terra á sa santíssima Mare.

S' apartan luego del cami-ral abdós Esposos, y, asseyentse sobre una verda catifa d' herba rosada, frugalment, però ab sant plaher, se desajunan; y tot seguit, ab aquell amor incomparable que únicament pot sentir María com á Reina de las mares cari-

nyosas, dona ella també al nin Jesús sa llet virginal, mentres un hermosíssim cor d'àngels y serafíns fan ressonar al entorn de la Sagrada Família los mèts harmoniosos cants y músicas ubriagadoras.

Mès ¡ ay ! com en aquesta vall de llàgrimas no pot haverhi cap pler verament durable, ni ditxa alguna del tot cumplerta; després de curts moments de dolsa expansió, alsant Joseph lo cap y dirigint sa vista al extrém no llunyà del camí per hont han vingut, son cor s'estremeix y una exclamació d'espant surt de sos llabis.

Un estol de soldats de cavall, quals cascos fa llampegar lo sol, se dirigeix á galop envers ahont la Sagrada Família 's troba.

Al crit angustiós de Joseph, sa esposa María, quals ulls y pensa té sempre fixos en son adorat fillet, mira també al apartat camí, y tota esglayada dona una expressiva mirada á Jesús, com si li preguntás: —¿ Que hem de fer ?

D' un modo hermosíssim somriu llavors lo diví Jesuset als dos atribulats Esposos; y ab la fácil lleugeresa que un noy ja gran, fica sa tendra maneta á las alforjas que aprop tenia, trau d' ellas un grapatet de grans de blat, y tot mirant fixament á sòn Pare nutrici, 'ls escampa sobre la terra; y al mateix instant naixen y creixen aquestos d' un modo marvellós.

Endevina desde luego Joseph lo que la bella joguina de Jesús li significa, y prenent desseguit las alforjas, sembra tot lo blat que en ellas hi troba al voltant de María, son diví Fillet y la borriquet; y en un tancar y obrir d' ulls queda aquell nat y crescut molt alt, per amagar completament al infant Jesús y á sa Mare.

Obrat lo miracle, Joseph salta joyós al pròxim cami-ral, y, com si volgués reposar, s' asseu tranquil sobre son marge.

Y pochs segóns després, tot l' estol de ginets ja s' atura al seu devant. Llavors lo capdill li pregunta:

—¿ Has vist passar á un home y á una dona que va á cavall y porta una criatura al brassos ?

—Sí; contesta Joseph sens inmutarse.

—¿ Fa gayre estona ?

—Nó; mentres jo sembrava aquest, me 'ls contemplava.

—Sembla que 't burlas de mi..... observa sanyut lo capdill tot posant la ma á la espasa, y mentres fixa assombrat sos ulls sobre 'l preciós campet d' altíssim blat que llavors lo ventitjol suaument bressava.

—Nó; que dich la pura veritat, li respón Joseph.

Y després d' un moment de indecissió, en que 'l capdill consulta als cavallers de són costat, crida aquell ab veu furiosa:

—! Enderrera, y cap á Etain; que allá estaran segurament !

Y rápits com l' auracá, tot l' estol de cavallers, girantse en vers la ciutat esmentada, desapareixen d' allí pera perdres al moment de vista entre remolins de pols que dintre curt lo vent dissipa.

Y sant Joseph y la Verge Maria, veyentse tant fácil y bellament lliurats del terrible perill que 'ls amenassava ne donan gracias á Dèu ab tota la efussió de sos cors enamorats, cubrint de amorosíssims besos al infant Jesús, qui 'ls somriu cèlicament de nou al véurels altra vegada ditxosos.

¡ Ah ! ¡ y quan cert es que cap mena de mal pot res contra de aquell hom felís, á qui Dèu allargui lo irresistible bras de son amparo !

Y 'l qui tinga l' ausili del Pare nutrici del mateix Dèu, ¿ que haurá may de témer ?

T. PBRÉ.

Noticias generals.

Lo dimecres passat foren presos en Sant Roch per los dependents de l' Autoritat dos forasters que 'ls semblaren sospitosos y, segóns se 'ns ha dit, se 'ls trovaren amagats dos punyals cosa que dona á creure que las sospitas no eran del tot infundadas.

Un d' aquestos dias un carro de la agencia de Pujolar y companyia auant de Castellfollit á Sant Joan las Fonts volcá en lo lloch anomenat Clot del Infern. La causa segóns diuhen es que 'l camí humitejat per las darreras plujas s' enfonsá baix lo pes enorme que solen fraginar aquells carros per uns camíns que no son apropiat.

Sembla que de resultas morí lo matxo escaler y s' espatllá lo carro sens que hi haja afortunadament desgracias personals que lamentar.

La setmana passada han estat en nostra vila lo enginyer jefe de la provincia Sr. March y lo enginyer d' aquest districte á fi de fer, segons se 'ns ha dit, los estudis de la carretera de aquí á Banyolas passant per Santa Pau y Mieras, los del pont ó pas del riu en Castellfullit y del trassat de la carretera desde dit poble hasta aquí, passant per Sant Joan las Fonts. Ademés segons nostres informes deuen fer l' estudi de la transversal entre las carreteras de Gerona y Santa Coloma que ha de passar per l' interior de nostra vila.

Lo Sr. Baster de Barcelona ha tingut la bondat, que agraheim, d' enviarnos dos kilógrams de llevors de bleda rave (remolacha) pera sembrarne en lo camp d' experimentacions. Com ne sobrarà bastanta després de sembrarne en la parcela que se li pot destinar en dit camp y per altra part, lo desitj del Sr. Baster es de que la prova se fassa en aquesta comarca, tindrem gust especial en repartir la llevor sobrera als propietaris que 'n demanin, pregantlos des d' ara que á son temps tingan la bondat d' enterarnos dels resultats obtinguts, puig que en aquestos se funda la realisació d' un projecte que pot ser altament beneficiós per nostre pays.

Havem rebut una obra festiva, nova, digne de son autor D. Manuel Ossorio y Bernard conegut escriptor madrileny. Lo titol de la obra es *Caracteres contemporáneos* en la qual se estudian y retratan puntualment com indica lo seu titol los vicis, extravagancias y aberracions de la humanitat propis de la época present.

Pera adquirir dita obra basta dirigir-se á son autor demanantla, acompanyant una pesseta per cada exemplar. Carrer del Duque de Alba 6 y 8 pral. Madrid.

Acompanyem ab lo present número una relació detallada dels incendis satisfets per la Companyia contra incendis LA UNIÓN Y EL FENIX ESPAÑOL durant l' any 1890, la que ha remés á nostra Redacció lo Agent de dita Companyia en aquesta vila y sa comarca D. Ignasi Escolar. Nos abstenim de fer cap comentari referent á dit document sent aixís que 'ls noms dels assegurats estampats en la mateixa demostra la importancia y lo bon nom de tan acreditada Companyia.

Se 'ns ha facilitat la següent notícia que insertem ab gust.

Tenemos la satisfacció de poder participar á nuestros lectores que ha quedado constituída definitivamente, la sociedad para la construcción de un Ferrocarril económico de Olot á Gerona. Dada la posición, seriedad y arraigo de las personas que la componen, podemos esperar que dentro de breve plazo veremos realizadas nuestras esperanzas de tener una vía rápida de comunicaci6n que nos ponga en relación con el resto de España.

Según tenemos entendido la semana próxima se hará la emisi6n de acciones y obligaciones que han de constituir el capital con que ha de hacerse tan importante obra.

Olot en masa está interesado en aquella obra y no dudamos que, todos los habitantes de nuestra bellísima comarca, contribuirán moral y materialmente en que dicho ferrocarril sea pronto construído, pues su realizaci6n es nuestra vida y engrandecimiento, así como el bienestar en lo sucesivo, por ello tenemos mucho gusto en poder consignar que nosotros estamos dispuestos á prestar nuestros inútiles esfuerzos para que la empresa constructora pueda llevar adelante aquella obra.

Opinamos, y con nosotros todas las personas de buen criterio, que la línea de Olot á Gerona ha de ser de gran tráfico y de muchísima circulaci6n de viajeros, por ello prometemos buenos rendimientos á los que contribuyan á que se cubra el capital que ha de servir para su construcci6n.

Esperamos con verdadero interés noticias más circunstanciadas para poder enterar á nuestros abonados del resultado obtenido por los interesados directamente en la sociedad que ha de hacer nuestro tan deseado ferrocarril.

Diu un peri6dicl extranjer que en un saló de joch del principat de Monaco se presentá fa poch un americá jove, d' aspecte trist y mirada indefinida y que un darrera l' altre perdé bitllets de Bancb que representan molts lliuras esterlinas. Fins á 10 vegadas jugá, arribant sa pérdua á 40.000 duros. Per ultim, excitat fins al darrer extrem, apostá altra vegada una forta suma y guanyá, pero no 's reseabalá de bon tros de lo perdut.

L' amo de la banca desfé lo paquet que 's creya de monedas d' or que havia apostat lo jove americá y al llensarlo sobre la taula

per veure que contenia, se senti una horrorosa detonació. Lo que contenia era un cartucho de dinamitra.

De moment moriren trenta personas, quedantne moltes altres de feridas.

Lo jove jugador quedá també ferit gravement però tingué temps de confessar que aquest paquet anava destinat com á almoyna pel Sant Pare, que enviava una societat secreta de Chicago á la qual pertanyia 'l desdixat.

A París s' ha vingut fent per una timadora molt aixerida una série d' euganys als que van á casa de dots com los cassadors van á casa de perdius.

Diferentas vegadas apareixia en los diaris un anunci concebut en aquestos ó semblants termes: «Una senyora viuda, que poseheix 1.200,000 franchs desitja casarse ab un senyor que tinga títols de noblesa ó que sia industrial. Escriure á...» Las cartas arribavan á dotzenas, pero solsament eran admesas las personas de un exterior agradable. Los pretendents que eran admesos, eran informats de la direcció verdadera y llavors eran introduhits en un luxós pis dels Camps Eliseos. Allí lo postulant trobava una senyora de edad que l' introduhia en la sala hont li havia la *millionaria*. Aquesta tant aviat se deya Mme. Jubank, com Mme. Rappy, ó be Dewmay ó Purnetty, etc., te per nom verdader Avelina Leal. Al principi feya com qui no volia admetre la demanda del postulant; pero per fi cedia y aquest feya los regalos acostumats. Llavors, baix un ó altre pretext, Avelina s' en anava á Londres hont la seguia 'l nubi y allí un pastor protestant qualsevol celebrava la unió, unió que no comprometia á res. Terminada la ceremonia Avelina se las arreglava per fugir... y cap á París altre vegada, enduhentsen com es de suposar, las joyas que li habian ofert.

S' augura que ha jugat aquesta mala passada á mes de 30 pretendents.

Pero per fi li ha arribat son dia, M. de R... que s' li ha casat derrerament, no s' ho ha pres tant á la fresea com los altres *enamorats* sinó que ha fet agafar á Avelina Leal que per estafa ha sigut tancada al Depósit.

M. Brossarts Marsillae es lo jutje encarregat de la iastrueció de aquest procés.

Copiem de *La Renaixensa* del dilluns passat.

Fou lo d'ahir dia de reunions de treballadors pera disertar lo que farán lo dia primer de Maig. Una de las reunions que cridá mes l'atenció fou la de donas que tingué lloch á las tres de la tarde en lo Circo Ecuestre. Invadí lo espayós local una gentada, composta casi per un igual d'homes y donas, sent de notar que los primers, com á més lleugers que van y en virtut de certas teorías, avuy en boga, de que 's pot prescindir de certas atencions, á pesar de haverhi moltas treballadoras, los homes s'apoderaren de la major part dels llochs en que s'hi podia seure y moltas donas s'hagueren de quedar dretas, colocantse fins al mitj de la pista. Prou s'en quexaren las oradoras y demanaren als homes una mica mes de atenció, de tota mena, mes aquells com si 'ls diguessin Lluçia.

Per lo demés lo meeting fou pres de broma. Fou impossible lograr que la concurrencia callés, y 'ls discursos de las oradoras se escorrián entre un acompanyament bastant fort, format per interrupcions, bregas particulars, comentaris en veu forta y plors de criatura.

Parlaren varias *companyeras*, alguna fins ab garbo; una criatura de peu sobre la taula presidencial, recitá un discurs contra 'ls burjesos, etc.

Predominá en la reunió la nota de protesta contra 'ls burjesos y contra 'ls homes, y sovintejaren las incitacions á la associació de las donas pera que un dia arribin á sa emancipació completa.

En lo mateix local, en lo Teatro del Tívoli, en lo del Olimpo y altres hi hagué també ahir reunions de treballadors. Se veje en alguna de tals reunions que 'ls treballadors no están d'acort en lo que 's ha de fer lo primer de Maig y que entre ells hi ha criteris diametralment oposats. Una de las notas més sortints fou la de que en tal fetxa se declarassin en vaga y, tancantse á casa seva, se dexessin de manifestacions, pera no pescar en la Rambla un cop de sabre.

Y no cal olvidar la idea d'un dels oradors pera que als treballadors no 'ls manquin los recursos y no patexin fam ni lo sosteniment de la huelga 'ls axugui la butxaca: ¡ A Barcelona hi ha tants magatzems y tendas de comestibles !

¡ Sembla mentida que 'ls treballadors catalans pugan sentir aixó sense sublevars'hi ! Progressos del temps. Ja veurán los treballadors quinas ventatjas los hi darán los tals progressos.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 15 ABRIL DE 1891.

El Ilmo. Ayuntamiento presidido por el Sr. Alcalde D. Mariano Bassols celebró en dicho día la sesión pública ordinaria de primera convocatoria correspondiente á la semana actual.

Reunido el número de Sres. Concejales que requiere la Ley para tomar acuerdos, el Secretario accidental D. José M.ª Serra dió lectura al acta de la sesión anterior, la cual fue aprobada por unanimidad.

Dióse luego cuenta de las siguientes solicitudes:

Una suscrita por D.ª Monserrate y D.ª Francisca Funosas y D. Eugenio Durán vecinos de Barcelona, interesando la cesión de cierta parcela, resolviéndose no haber lugar y que se atengan á lo acordado antes.

Otra de D. José Gelabert y Vall como apoderado de los bienes de doña Maria Bassols y Sala, que se resolvió en el mismo sentido.

Otra de D. Juan Cols solicitando la recomposición de una pared del camino vecinal que de esta villa conduce á San Juan las Fonts, la cual se pasó á la Comisión respectiva.

De otras dos, suscritas la una por D. Joaquin, D. Agustín y D. Luis Aubert y Puig y la otra por los Sres. Molas Vilahur interesando, en la primera la aclaración de algunos extremos respecto al plano de cambio de rasante de una parte de la calle de san Cristóbal las Fonts, y en la última, que se deje sin efecto el referido proyecto, las cuales se resolvieron, como se pide, la de los hermanos Sres. Aubert y que quede sobre la mesa la de los Sres. Molas para acordar á su tiempo.

Ultimamente, se aceptó la dimisión que del cargo de Guardia municipal presentó D. Salvador Salichs y se aprobaron algunas cuentas pendientes de pago.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 17 Abril de 1891.

Trigo.	á 18'00 Ptas.	Panizo.	á 11'00 Ptas.
Mezcladizo.. . . .	á 17'00 »	Judías.. . . .	á 16'00 »
Maiz.	á 11'75 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.. . . .	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'00 »
Mijo.	á 12'50 »	Altramuz (Llubins). á 8'00 »	

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 19. Lo Patrocini de S. Joseph, Sts. Hermógenes y Vi-
cens mrs.

Dillúns 20 Sta. Ignès de Monte-Pulciano vg.

Dímars 21. S. Anselm bisbe y doctor.

Dimecres 22. Sts. Soter y Cayo papas y mrs.

Dijous 23. (Abans $\frac{7}{4}$) S. Jordi mr.

Divendres 24 Stas. Bona y Doda vgs.

Dissapte 25. S. March Evangelista, S. Aniano bisbe y Sta. Franca vg.

QUARANTA HOBAS. —Avuy conclouhen en la iglesia de Nostra
Sra. del Tura; demá passarán en la del Sant Hospital. —La exposició de
S. D. M. comensa á las 6.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET: 1891.

BILLAR

aventuré y ab bonas condicions.
Donarán rahó en aqueixa Admi-
nistració.

SOCIEDAD GENERAL

de los

SEGUROS AGRÍCOLAS

Compañía Anónima Francesa de Seguros y de Sobreseguros

A PRIMA FIJA

Contra el incendio, el rayo, la explosión del gas de los
aparatos de vapor y otros riesgos.

Capital social. . . . 5,000.000 Frs.

Capital suscrito. . . . 200.000 »

Local social, 75, Richelieu, 75, PARIS.—Director de la Sucursal Espanyola

D. Leopoldo Bonquerme, 48, Escudillers, 48, BARCELONA.

Delegado en esta Villa; *D. Salcio Pábrega*, 16, San Rafael, 16.

Nora.—Esta compañía hace un 10 por 0,0 más de rebaja, sobre los pre-
cios de las otras compañías.